

On Shabbat Parshat Toldot, Rabbi Chaim Strauchler (Rinat Yisrael, Teaneck) served as Scholar in Residence at Congregation Netzach Shlomo in Petach Tikvah. His visit was part of the Barkai/RCA Rabbinic Exchange Program, designed to strengthen ties between American and Israeli communities through shared learning and leadership. Rabbi Bloom had visited Rinat Yisrael, on *Shabbat Parshat Behar–Bechukotai* this past May, following his participation—together with five other Israeli rabbis—in the RCA’s annual convention.

In total, Rabbi Strauchler spoke at four local schools and three shuls. He spoke fourteen times, thirteen of those in Hebrew. On Friday night, Rabbi Strauchler delivered a *derasha* before *maariv* and visited the Ezra Youth Group later that evening, addressing forty *madrichim*, sharing *divrei torah* and conducting a lively Q and A. On Shabbat morning, Netzach Shlomo hosted a beautiful communal *kiddush* which included a discussion about what our communities—Israeli and American—can learn from one another. As an introduction to his *devar torah*, Rabbi Strauchler presented three points about American Jewry:

1. There are Jews in America, and many will not make Aliyah.
2. While they support Israel, they are also deeply committed to American ideals and are loyal citizens.
3. Anti-Israel politicians and thought-leaders are likely to grow in prominence—on both the right and the left—because demographic trends in the United States do not favor Israel.

During the Q and A that followed, the topic of antisemitism arose again, especially in reference to New York’s recent mayoral election. Members of the community asked about the absence of large-scale protests against the mayor-elect, and what it means to be a Zionist who lives outside Israel. The community gave the Rinat community a *mazkeret* – a beautiful glass menorah – and expressed its desire to grow our inter-communal relationship. On Sunday morning after his school visits, Rabbi Strauchler gave a shiur to 50 people at a Sunday Beit Midrash learning program.

Throughout the weekend, Rabbi Strauchler engaged in many heartfelt conversations. He heard concerns about divisions within Israeli society and about weakening international support for Israel. At the same time, he encountered a vibrant and inspiring Jewish community—families living full, beautiful lives in a thriving, bustling city. Though deeply aware of the cost of Jewish independence, people expressed profound appreciation for the essential role of a Jewish state that can defend and sustain the Jewish people.

Among other messages, he shared the following with Israeli schoolchildren:

תודה לכם. כנציג לא רק של הקהילה שלי, אלא במובן מסוים בשם כל יהודי התפוצות – אנו אומרים: תודה.

אנחנו יודעים שאנחנו משפחה ושנחנו יחד בזה. תודה שאתם נושאים בנטל הכבד יותר של גורלנו וייעודנו המשותפים. תודה על האומץ, על הכוח, ועל הנחישות. אנו חבים לכם.

יש מדרש מפורסם כשרבקה הייתה מעוברת והייתה עוברת ליד בית מדרש, יעקב היה מתרוצץ לצאת. כשהייתה עוברת ליד בית עבודה זרה, עשו היה מתרוצץ לצאת.

כשאתם גרים באמריקה, זה שונה מלחיות בישראל. באמריקה, רוב השכנים שלנו לא יהודים. לפעמים זה יכול להרגיש קצת מוזר. אבל זה גם יכול להיות ממש נחמד! היו לי הרבה שכנים נפלאים שהיו נוצרים.

לפעמים זה אפילו יוצר סיפורים מצחיקים. פעם אחותי עשתה תעלול לבעל שלה כשהם גרו בניו יורק. היא הייתה הרה. יום אחד, הם הלכו ליד כנסייה. היא אמרה, "אוי! התינוק בועט כל כך חזק!"

הבעל שלה דאג ואמר בבדיחות, "האם הבת שלנו תתפלל בכנסייה במקום בבית כנסת כעשיו?"

אל תדאגו - אחיינית שלי גדלה להיות אישה יהודייה נפלאה. היא לומדת עכשיו בישיבה אוניברסיטה!

לא משנה איפה יהודים גרים בעולם, אנחנו נושאים את הסיפורים שלנו איתנו. אנחנו קוראים את הסיפורים בתורה - על אברהם ושרה, יצחק ורבקה, יעקב ורחל. הסיפורים האלה מלמדים אותנו איך להיות ילדים טובים, הורים טובים, ואנשים טובים.

כשאנחנו קוראים את הסיפורים האלה, הם הופכים להיות חלק ממי שאנחנו. אנחנו רואים את עצמנו כממשיכים את הסיפור שלהם.

הרב יהונתן זקס הסביר את זה בצורה יפה. הוא אמר שכל אדם יהודי הוא כמו אות אחת בספר תורה. אם אפילו אות אחת חסרה מהתורה, כל התורה לא כשרה.

כל אות חשובה. כל אדם חשוב.

עם החיים שלנו, אנחנו כותבים את הפרק הבא של הסיפור היהודי. הסיפור הזה נכתב עכשיו - בכל העולם!

המורה שלי, הרב אהרן ליכטנשטיין, לימד משהו מיוחד על לחיות בישראל. הוא אמר שזה כמו משחק כדורגל.

תדמינו אצטדיון גדול. יש אנשים שיושבים ביציע וצופים במשחק. ויש אנשים שנכנסים למגרש ומשחקים.

לחיות מחוץ לישראל זה כמו לשבת ביציע ולצפות.

לחיות בישראל זה כמו לשחק על המגרש.

אתם הילדים השחקנים! כל העם היהודי בעולם צופה בכם בזמן שאתם משחקים. אתם כותבים את השמות שלכם בספרי השיאים עכשיו.